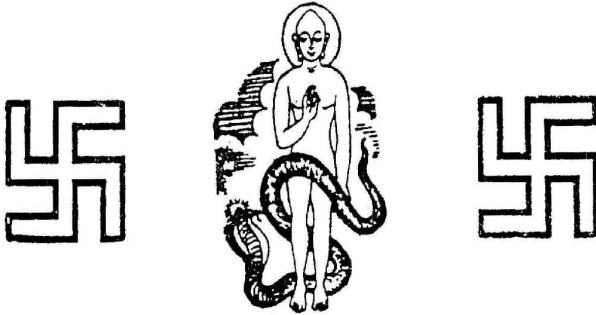

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પર્યુષણાંક

ધર્મગ્રેભી સઠજનો પુનિત પદે પધારજો,
અંતર આભાર પુષ્પ અર્પણે સ્વીકારજો.... ધર્મં
સત્યકાર્યમાંહિ સાથ આપી સાધનોથી સહાય આપી,
આશીર્વાદ અમ અંતરની શુભ સર્વાથા થજો.... ધર્મં
ભૂત પ્રાણી સુખી થાઓ, વેર દ્રોષ સમી બાઓ,
અહિંસા અવનીમાં છાઓ, ધર્મ વિજયી થજો.... ધર્મ
“ સીતારામ ”

પુસ્તક ૯૬ મું અંકવજ્ર ૬ થી સપ્ટેમ્બર ૧૯૭૭ ૬ વીર ૨૫૦૩ વિક્રમ સંવત ૨૦૩૩

આવાણ - ભાદરવો

: પ્રગટ :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : વર્ષ ૯૬ સુ : વાર્ષિક લેવાગમ પાસ્ટેજ સહિત ૬ ૫૦

—: અનુક્રમણિકા :—

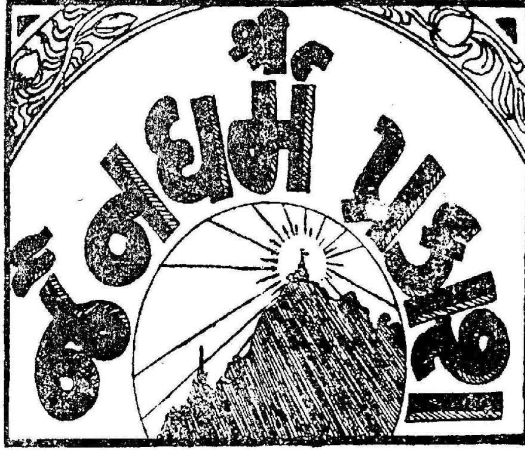
ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	પ્રભુ પ્રાર્થના	“ સ્ત્રીતારામ ”	૩
૨.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિષષ્ટિશલાકા ચરિત્રમાંથી	૪
૩.	ઉત્તમ સંપત્તિ ચરિત્ર	લેખકા હેહુલાવાળા	૬
૪.	સતી મૃગાવતી	અનુ. હિમાશુ રમણીકલાલ મહેતા	૮
૫.	રાજપ્રસાદી	અમરચંદ માવણી	૧૦
૬.	શંખેશ્વરા પાર્થનાથ	શરણાર્થી	૧૪
૭.	વિદ્યમાન્ય ધર્મ	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૫
૮.	શ્રી સિમંધર	સુની ચરણવિજયજી	૧૬

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય

વિદ્યાર્થીની શિષ્યવૃત્તિ ૧૯૭૭

સને ૧૯૭૭ ના માર્ચમાં લેવાયેલ ગુજરાત અને મહારાષ્ટ્ર રાજ્યની એસ. એસ. સી ની પરીક્ષામાં સૌથી વધુ ગુણ પ્રાપ્ત કરનાર અને ઉચ્ચ અભ્યાસ ચાલુ રાખનાર શ્રવેતામ્બર મૂર્તિપૂજક એક જૈન વિદ્યાર્થીનીને રૂ. ૩૦૦-૦૦ ની શ્રીમતિ લીલાવતી ભોળાભાઈ મોહનલાલ ઝવેરી જૈન વિદ્યાર્થીની શિષ્યવૃત્તિ આપવાની છે એ અંગે નિયત ચરણપત્રક શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, યોગેશ્વર કાંતિ માર્ગ, ગુંબઘ-૩૬ ઉપર આવેલ કાર્યાલયેથી મળશે, જે સ્વીકારવાની છેલ્લી તારીખ ૧૫ મી સપ્ટેમ્બર છે.

પુરતક ૯૭ મું
અંક ૭૦

શ્રાવણ

વીર સં. ૨૫૦૨
ત્રિકમ સં. ૨૦૩૩

✽ પ્રભુ પ્રાર્થના ✽

(રાગ-પીલુ ભરવા-તરજ)

મંગલમય મુદવાર મનમંદિરીએ, પ્રગટો શ્રી મહાવીર,
તારક ધારક જિત ધર્મતણા મહા, તીર્થ કર તપધીર.
જિતેન્દ્રિય જ્યોતિર્ધર જિનવર, ત્યાગમૂર્તિ સંયમ સાધક નર.
શુભ સ્વાહવાદ શાસન શાસક, સંચાલક શ્રી મહાવીર તારક.
કર્મમાર્ગ પર પ્રખર પ્રકાશક, પરમ ધર્મ અહિંસા ઉદ્ધારક.
અજ્ઞાનતિમિરહર, જ્ઞાન પ્રભાકર સિદ્ધ શ્રેષ્ઠ મહાવીર. તારક

“ સ્તીતારામ ”

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયા અંકથી આણું)

શ્રી ત્રિપષ્ટિશલાકા પુરૂષ ચરિત્રમાંથી

તે મારા સાંભળવામાં આવ્યો અને તે સાંભળીને વિભીષણે તમને અને રાજ જનકને મારી નાખવાની પ્રતિજ્ઞા કરી તે પણ મેં સાંભળી. હવે તે મહાબુદ્ધ અદ્ય-સમયમાં જ અહીં આવી પહોંચ્યો. આ સર્વ વૃત્તાંત જાણી તમારી સાથેની સાધાર્મિક પણાની પ્રીતિને લીધે લંકાપુરીથી હું સંજ્ઞમસહિત ઉતાવળો અહીં તમને તે વાત કહેવાને આવ્યો છું.” તે સાંભળી દશરથે નારદની પૂજા કરીને વિદાય કર્યા. ત્યાંથી જનકરાજ પાસે જઈને નારદે તેમને પણ એ વૃત્તાંત જણાવ્યો. રાજ દશરથ મંત્રી-ઓને યોલાવી, આ વૃત્તાંત કહી, તેમને રાજ્ય સોંપીને યોગીની જેમ કાળવંચના કરવાને માટે ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યા. મંત્રીઓએ શત્રુને મોહ ઉપજાવવા માટે દશરથ રાજાની એક લેખ્યમય મૂર્તિ કરાવીને રાજ્યગૃહની અંદર અંધારામાં સ્થાપિત કરી. જનકરાજએ પણ દશરથની જેમ કર્યું અને તેના મંત્રીઓએ પણ દશરથના મંત્રી-ઓની જેમ જ કર્યું. પછી દશરથ અને જનક રાજ અલક્યપણે પૃથ્વી પર ફરવા લાગ્યા.

વિભીષણ કોપથી અયોધ્યામાં આવ્યો અને ત્યાં અંધકારમાં મોડી દશરથની લેખ્યમય મૂર્તિના મસ્તકને તેણે ખડ્ગથી છેદી નાંખ્યું. તે વખતે સમસ્ત નગરમાં દોલહલ થઈ રહ્યો, અંતઃપુરમાં મોટો આકંઠવનિ થયો, સામંત રાજાઓ અંગરક્ષક સહિત તૈયાર થઈને ત્યાં દોડી આવ્યા અને ગૂઢ મંત્રવાળા મંત્રીઓએ રાજાની સર્વ પ્રકારની ઉત્તરક્રિયા કરી. દશરથ રાજાને મૃત્યુ પામેલા જાણી વિભીષણ લંકા તરફ ચાલ્યો ગયો. એકલા જનકરાજથી કાંઈ થઈ શકે તેમ નથી એવું ધારી તેણે જનકને માર્યા નહિ.

મિથિલ અને દંડિવાદુ વંશના રાજા જનક અને દશરથ પરસ્પર સાથે મ્હી, એક અવસ્થાના મિત્ર થઈ પૃથ્વી પર ફરવા લાગ્યા. તેઓ ફરતાં ફરતાં ઉત્તરાખંડમાં આવ્યા, ત્યાં કૌતુકમંગળ નગરના રાજા શુભમતિની પૃથ્વીશ્રી રાણીના ઉદરથી જન્મેલી, દ્રોણમેધની બેન કુંડેથી નામની કન્યાના સ્વયંવરની વાર્તા સાંભળીને તે ખંજે સ્વયંવરમંડપમાં ગયા. ત્યાં હરિવાહન વિગેરે રાજાઓ આવ્યા હતા, તેઓની વચમાં કમલ ઉપર એ હુંસ બેસે તેમ તેઓ ઊંચે આસને બેઠા. રતનાલંકારથી વિભૂષિત થઈને કન્યારત્ન કુંડેથી જાણે સાક્ષાત્ લક્ષ્મી હોય તેમ તે સ્વયંવરમંડપમાં આવી. પ્રતિહારીના હાથનો ટેકો લઈ દરેક રાજાને બેતી બેતી તે, નક્ષત્રોને ચંદ્રવેષા

ઉદ્ધેધન કરે તેમ ઘણા રાજાઓનું ઉદ્ધેધન કરી ગઈ. અનુક્રમે તે સમુદ્ર પાસે ગંગાની જેમ દશરથ રાજાની પાસે આવી. ત્યાં બેસાડને ઉતારીને નાવિકા જેમ જલમાં ઊભી રહે તેમ તે ઊભી રહી. પછી તત્કાળ શમાયિત દેહવાળી કૈકેયીએ મોટા હર્ષથી પોતાની બુજસતાની જેમ દશરથના કંઠમાં વરમાળા આરોપણ કરી. તે જોઈને હરિવાહન વિગેરે અભિમાની રાજાઓ પોતાનો તિરસ્કાર થયેલો માની પ્રજ્વલિત અગ્નિની જેમ ઢોપથી પ્રજ્વલિત થઈ ગયા. ‘આ વરાકે અને કાપડી જેવા એકાદી રાજાને આ કૈકેયી વરી છે, પણ આપણે તેને ખુચવી સદૃશું તો તે પાછી શી રીતે ઘણું કરી શકશે?’ આ પ્રમાણે ઘણા આડંબરથી બોલતા તે સર્વ રાજાઓ પોતપોતાની છાવણીમાં જઈને સર્વ પ્રકારે તૈયાર થયા. માત્ર શુભમતિ નામનો રાજા દશરથના પદમાં હતો, તે અતુરંગ સેના હઈ મોટા હરિવાહથી યુદ્ધ કરવાને સજ્જ થયો. એ સમયે એકાદી દશરથે કૈકેયીને કહ્યું કે—“હે પ્રિયા! જો તું સારથી થા તો હું આ શત્રુઓને મારી નાખું.” તે સાંભળી કૈકેયી ઘોડાની રાશ લઈને એક મોટા રથ ઉપર આરૂઢ થઈ, કારણ કે તે બુદ્ધિમતી રમણી બોંતર કળાઓમાં પ્રવીણ હતી. પછી રાજા દશરથ ધનુષ્ય, ભાથા અને કવચને ધારણ કરીને રથ ઉપર ચઢયા. જો કે તે એકાદી હતા, પણ શત્રુઓને તૂણની જેમ ગણવા લાગ્યા. અતુર કૈકેયીએ હરિવાહન પ્રમુખ સર્વ રાજાઓના રથોની સાથે સમકાળે પ્રત્યેકની સન્મુખ પોતાનો રથ વેગથી ધોઈ દેવા માંડયો, એટલે બીજાં ઇંદ્ર હોય તેવા અખંડ પરાક્રમવાળા શીવવેગી દશરથે શત્રુઓના એકેએક રથને ખંડિત કરી નાંખ્યા. એ પ્રમાણે દશરથ રાજા સર્વ ભૂપતિઓને પરાજિત કરીને પછી જંગમ પૃથ્વી જેવી કૈકેયીને પરણ્યા. પછી રથી દશરથે તે નવોદા રમણીને કહ્યું કે—“હે દેવી! હું તારા સારથીપણાથી પ્રસન્ન થયો છું. માટે વરદાન માગ.” કૈકેયી બોલી— “હે સ્વામી! જ્યારે સમય આવશે ત્યારે હું વરદાન માગીશ ત્યાં સુધી એ વરદાન તમારી પાસે થાપણરૂપે રહે.” રાજાએ તેમ કરવાને કબૂલ કર્યું. પછી હૃદયથી હરી લીલેલા શત્રુઓના બેસુમાર મૈત્ર્ય સાથે લક્ષ્મીની જેમ કૈકેયીને લઈને અસંખ્ય પરિવારવાળા દશરથ રાજા રાજગૃહ નગરે ગયો અને જનકરાજ પોતાની મિથિલા નગરીમાં ગયો. સમયને બ્રહ્માનાર બુદ્ધિમાન્ પુરુષો યોગ્ય રીતે જ રહે છે, જેમ તેમ રહેતા નથી રાજા દશરથ મગધપતિને જીતી લઈને રાજગૃહ નગરે જ રહ્યો, રાવણની શંકાથી અયોધ્યામાં ગયો જ નહિ. પછી અપરાજિત રાણી વિગેરે પોતાના અંતઃપુરને ત્યાં બોલાવ્યું.

ઉત્તમ સંપત્તિ : ચરિત્ર

લેખક : (ડહેલાવાળા)

નીતિ અને પ્રમાણિકતા કોને કહેવાય, તેનો ખ્યાલ આપને આ પરથી આવશે, હિંદુનું નીતિ અને પ્રમાણિકતાનું ધોરણ પણ આવું જ હતું. હિંદના ચારિત્ર માટે સૌ કોઈ માન ધરાવતું હતું. એક સમયે કવિવર્ય રવિન્દ્રનાથ ટાગોર ચીન ગયા ત્યારે એક ચીનીએ તેમને પૂછ્યું જે દેશના લોકો ઘેર તાળું મારતા નથી, જે દેશના લોકો ખોટું બોલતા નથી, કોઈને છેતરતા નથી, તેવા દેશમાં જે લોકો રહેતા હશે તે કેટલા ભાગ્યશાળી હશે ?

આ વાત સાંભળીને કવિવરની આંખમાં આંસુ આવી ગયા તેમણે કહ્યું: લાઈ હિંદ દેશ એક વખત એવો હતો. આજે તેવો રહ્યો નથી, આજે હિંદમાં ચોરી થાય છે હિંદના લોકો ખોટું પણ બોલે છે. આજે હિંદના લોકોના ચારિત્રનું ધોરણ અગાઉ જેવું રહ્યું નથી આવી છે આજની પરિસ્થિતિ, આ પરિસ્થિતિ સુધારો માગે છે. આજે સંપત્તિ વધારવાની જેટલી દરકાર રખાય છે. તેટલી કાળજી ચારિત્રરૂપી સંપત્તિ વધારવા માટે રખાતી નથી. પરંતુ તમારે એ ખ્યાલ રાખવાની જરૂર છે કે દેશની ઉન્નતિને આધાર દરેક દેશની પ્રજાના ચારિત્ર ઉપર અવલંબે છે આર્થિક વિકાસ પર નહિ.

આજની હુનિયાનું લક્ષ બુદ્ધિ અને લક્ષ્મી વધારવા તરફ વિશેષ છે, પરંતુ ચારિત્ર વિનાની બુદ્ધિ અને લક્ષ્મી વિનાશને માગે લઈ જાય છે. સુપ્રસિદ્ધ તત્ત્વચિંતક થાર્ડેના શબ્દોમાં કહીએ તો : પ્રકૃતિએ કેટલાક માણસોના મુખાર્વે ઉપર જ તેમના ચારિત્રની છાપ પાડેલી હોય છે, અને તેથી તેઓ જ્યાં જ્યાં જાય છે ત્યાં ત્યાં તેમનો આદર થાય છે, આવા માણસ ઉપર સૌ કોઈને વિશ્વાસ આવે છે માણસનું ચારિત્ર એજ તેની આંત છે. ચારિત્ર આપણને ઉચ્ચ ભુમિકા પર લઈ જાય છે, જ્યારે ચારિત્ર વિનાની એકલી બુદ્ધિ આપણને અધોગતિ તરફ લઈ જાય છે. આજે સર્વેક શોધોને બદલે વિનાશક શોધો વધતી જાય છે તેનું કારણ પણ એ જ છે.

તમે વેપારી તરીકે હો, જૈન તરીકે હો, નોકર તરીકે હો કે મનુર તરીકે હો. પરંતુ તમારું ચારિત્ર એવું અવર્ય હોવું જોઈએ કે તમારા ચારિત્રની અન્ય પર છાપ પડે, ગમે તેવો આર્થિક લાભ તમારે વેપારી તરીકે જૈન તરીકે અધિકારી તરીકે નોકરી મળતો હોય પરંતુ જો તે ચારિત્રને ભોગે નીતિ અને પ્રમાણિકતાને ભોગે મળતો હોય તો તે લાભ જતો કરીને ચારિત્ર નીતિ અને પ્રમાણિકતા તમે અળગરશો તો જ તમે તમારું અને તમારા દેશનું ગૌરવ વધારી શકશો. -અમેરિકન ક્રાંતિ દરમ્યાન ત્યાંની કોંગ્રેસના પ્રમુખ જનરલ રીડને બ્રિટિશ કોંગ્રેસના એ દેશ હજાર ગીનીની લાય આપવા

❧-(૬)-❧

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

(૩)

માંડી ત્યારે જનરલ રીડે શું કહ્યું તે તમોને ખબર છે? તમોને થશે કે, દશ હજાર ગીની કેણુ જતું કરે? પરંતુ જનરલ રીડે પૈસાને હોકરે માર્યા અને કહ્યું કે: 'ગૃહસ્થો, હું ગરીબ છું, અતિ ગરીબ છું. પરંતુ મને ખરીદી શકવા જેટલો તમારો રાગ શ્રીમંત નથી. જે દેસમાં આવ્યા રનો પાકે છે તે વડે જ દેશનું ગૌરવ વધે છે અને તે દેશ પોતાની ઉન્નતિ સાધી શકે છે.

તમારા બાળકોમાં પણ ચારિત્રની મહત્તા સમજાય અને તમારા બાળકો ચારિત્રને મહત્વ આપે તે માટે પ્રયત્ન કરજો. દેશની દરેક શાળામાં અને એકેએક ઘરમાં ચારિત્રની મહત્તા દર્શાવતા સૂત્રો ટાંગેલા હોવા જોઈએ. ચારિત્ર એજ શક્તિ છે, ચારિત્ર એજ પૈસા છે ચારિત્ર એજ સર્વસ્વ છે.' વગેરે સૂત્રો દરેક સ્થળે ફેલાવવા જોઈએ.

ચારિત્ર એ જ સાચી સંપત્તિ છે. ચારિત્રની જે છાપ પડે છે તે મોટા મોટા ભાષણોથી પડતી નથી. ભગવાન મહાવીર અને ગૌતમ સ્વામીએ રાજાઓના રાજ્ય ધનવાનોને ધન છોડાવ્યા, મહાત્માજીએ વડીલોની વડીલાત છોડાવી, વેપારીનો વેપાર છોડાવ્યો, શ્રીમંતોની શ્રીમંતઈ છોડાવી. અને બધાને સ્વતંત્રતા માટે કટિબદ્ધ કર્યા તેનું શું કારણ? શું તેમના ભાષણની તે અસર હતી? તેમની બોલવાની છટાને આભારી છે? તેનું સહસ્થ એ જ છે કે તેમના ચારિત્રની છાપે સૌને આકર્ષા હતા, તેમની કહેણી અને રહેણી એક સરખી હતી, તે કારણે જ સૌ કોઈ તેમને પડ્યો બોલ આવી લેતું હતું. અને તેમના તરફ આકર્ષાતું હતું. ઉત્તમ ચારિત્ર એ લોહ ચુંબક છે અને લોહચુંબકની જેમ ચારિત્ર શીલ માણસ તરફ સૌ આકર્ષાય છે.

ભક્ત પ્રહલાદનું નામ તો તમે જાણો છો, તેમના વિષે એમ કહેવાય છે કે તેમણે પોતાના સદ્વર્તનથી ઇન્દ્ર પસેથી ત્રણ લોકનું રાજ્ય લીધું. ઇન્દ્રે પ્રહલાદ પાસેથી, ત્રિલોકનું રાજ્ય પડાવી લેવા માટે યુક્તિ રચી, તેમણે બ્રાહ્મણનું સ્વરૂપ લીધું, બ્રાહ્મણના રૂપમાં ઇન્દ્ર પ્રહલાદ પાસે ગયા, અને શિષ્ય બનીને તેમની સેવા કરી, તેમની સેવાથી પ્રહલાદ પ્રસન્ન થયા. અને તેમણે જે જોઈએ તે માગવાનું કહ્યું. બ્રાહ્મણના રૂપમાં ઇન્દ્ર કહ્યું 'મને તમારું સદ્વર્તન આપો,

પ્રહલાદ આ વચન સાંભળીને વિચારમાં પડી ગયા, પરંતુ પોતે વચન આપ્યું હતું ત્યાં શું થાય? તેમણે પોતાનું વચન પાળવા. 'તથાસ્તુ' કહ્યું.

તેટલામાં પ્રહલાદના શરીરમાંથી છાયારૂપ એક આકૃતિ નીકળી પ્રહલાદે તેને પૂછ્યું: તું કેણુ છે? અને કયાં જાય છે?

તે આકૃતિએ જવાબ આપ્યો. હું ધર્મ છું. અને જ્યાં સદ્વર્તન હોય, ત્યાં હું નિવાસ કરું તમારામાંથી સદ્વર્તન જતું રહ્યું. એટલે મારાથી ધડીભર પણ રહી શકાય નહિ, તમારા બ્રાહ્મણ શિષ્યના શરીરમાં સદ્વર્તન દાખલ થયું છે. એટલે તેની સાથે રહેવા હું જાઉં છું. (ક્રમશઃ)

સતી મૃગાવતી

હિન્દી મુળ લેખક : મધુકર મુનિ

ગુજરાતી અનુવાદક : હિમાંશુ રમણીકલાલ મહેતા-ભાવનગર.

રાણીની સમયસુચકતાથી દેશ યુદ્ધની જવાબાથી વારંવાર બચી ગયો. ભવિષ્યની આકૃતિને ધ્યાનમાં રાખીને નગરની ફરતી કોટોની દિવાલોને મજબુત બનાવી ચારેબાજુ સુરક્ષાની વ્યવસ્થા કરી અને કુમાર ઉદયને શસ્ત્ર-સંચાલનમાં નિપુણ બનાવવા લાગી.

ચંડપ્રધોતન ભવિષ્યની આશા એ લટકી રહ્યો હતો. તે ઘણો જ યેચેન બની મૃગાવતિનો પ્રણય સંદેશની રાહ ભેટો હતો. કામબાણથી વિધાયેલું હૃદય રાજસી સુખોથી પણ યેચેન રહેતું હતું નંદન વનમાં પણ તે સુખનો અનુભવ કરી ન શકતો. છેવટે એક દિવસ ચંડપ્રધોતને મૃગાવતિ પાસે એક ફતની ઋષિ પ્રેમ-સંદેશ મોકલ્યો. મૃગાવતિ સિંહની જેમ તેની ઉપર તૂટી પડી-હુટ, બા કહી દે તે કુતરાને જે એક ક્ષત્રિય રાજાની ઉલટી ચાટવા લલચાઈ રહ્યો છે, ક્ષત્રિયાણી પોતાનો જાન દઈને પણ ધર્મની રક્ષા કરી શકે છે. રાણી ક્રોધપૂર્વક હસીને આગળ બોલી તારો રાજા કેવો સુખો છે, જે અત્યાર સુધી મારી વાત સમજી ન શક્યો? યોગ્ય સમયે રૂળ મળે તેનો અર્થ શું આ નથી કે જે તેને પોતાની હુર્માવનાઓને નહિ છોડી અને પોતાને નહિ સમજાવ્યો તો તેનું પરિણામ તેના માટે ભયંકર આવશે. તે કામ-મૂઠને સમજાવી દે કે તારા જેવો પામર મનુષ્ય તો શું ખુદ કામદેવ પણ મૃગાવતિને પોતાના ચારિત્રથી કમાવી નહિ શકે.

હૂત પાછો અવતિ ગયો. રાણીનો જાણ સાંભળી ચંડપ્રધોતન ક્રોધમાં આવી ગયો. ધુતારી સ્ત્રી મને પણ ઉડેલૂ બનાવી રહી હતી હવે જીવો તેની ધૂનંતાનું રૂળ ચખાડું છું. શુસ્સામાં તેને ફરી કૌશમ્બીક પર ચઢાઈ કરી.

કૌશમ્બીનો કિલ્લો પહેલેથી જ લોખંડ જેવો મજબુત બનાવી દીધો હતો. ચંડપ્રધોતનની સેના મહેનત કરીને થાકી પરંતુ કૌશમ્બીકનું દ્વાર તોડીને અંદર ગઈ ન શકી અહિંયા નગરમાં જનતા પણ બંધ થઈ ગઈ દેશ ઉપર નંકટના વાદળા ઘેરાયેલા ભેદને મૃગાવતિ એ આત્મભયને જગાડ્યું તેણે તપાસ્યા શરૂ કરી દીધી વિચાર્યું- તપતા પ્રભાવથી સંકટ પણ ટળશે. સંકટમાં ધર્મ જ સહુથી મોટો રક્ષક છે અને જે રૂપ પર તે કામી મુગ્ધ બન્યો છે તે રૂપ પણ રૂપની મોહકતા પણ ક્ષીણ થઈ જશે. આવી રીતે રાજમાતા મૃગાવતિ એ યુદ્ધની તૈયારી કરી સાથે સાથે પોતાને તપ, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન એટલે કે પ્રભુભક્તિમાં લગાડી દીધું.

卐-(૮)-卐

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૮

ભક્તનો અવાજ ભગવાન સાંભળે છે—માનો આ વાતની સત્યતા દેખાડવા માટે ભગવાન મહાવીર ધર્મપ્રચાર કરતાં કરતાં કૌશમ્બીના બાગમાં પધાર્યા મૃગાવતિને પ્રભુના પધાર્યાના સમાચાર મળ્યા તેણે પોતાના સેનાપતિને યોગ્ય ભગવાનના દર્શનની ઇચ્છા વ્યક્ત કરી. સેનાપતિએ કહ્યું માતેશ્વરી આ કેવી રીતે બને ? નગરની બહાર ચારેબાજુ દુશ્મનની સેના પડી છે દરવાજો ખોલતા જ સેના નગરમાં ઘુસી જશે અને નગર કુંડ જશે અત્યાર સુધીમાં જે રાજ્યને બચાવવા આપણા હાથરો સૈનિકો શહિદ થઈ ગયા તે રાજ્યને દુશ્મનોના હાથમાં સોંપી દેવું તો સહુથી મોટી સુખતા છે.

રાણીએ ગંભીરતાથી કહ્યું—સેનાપતિ આપનું વિચારનું ઠીક છે, પરંતુ મારો આત્મવિશ્વાસ કંઈક બીજુ જ કહી રહ્યો છે જે ધરતી પર પ્રભુના પાવન પગલા ટટી શકે છે ત્યાં ઇતિ-ભીતિ વગેરે બધું જ સંકટ ગાયબ થઈ જાય છે ભગવાન મહાવીરના દર્શનથી હિંસક પશુઓની હિંસા ભાવના પણ બદલાઈ જાય છે, કાળો વિષધર પણ ગેર હડાઈનું ભુલ્યું જાય છે, તે પરમ દયાળું મહાપ્રભુના દર્શનથી શું આ હુબ્બ કાસી માનવનું હૃદય પવિત્ર નહિ થાય ? થશે, જરૂર થશે માનવ મનની પવિત્રતામાં મને વિશ્વાસ છે મારું કહ્યું માનો અને કૌશમ્બિકના દ્વાર ખોલી નાખો જોઈ છે કોણ આ નગરના ધર્માત્મા માણસોને ત્રાસ દેવાનું હુબ્બસ કરે છે.

રાણીના સ્વરમાં અદ્ભુત ઉત્સાહ અને અટલ આત્મવિશ્વાસ શું જ રહેા હતા, ઘડકતા હૃદયથી સેનાપતિ એ નગરના બારણા ખોલવાનો આદેશ આપ્યો, અને હાથરો સૌ-પુરોષોના મુઠ સાથે રાજમાતા મૃગાવતિ “ ભગવાન મહાવીરની જય ” બોલતા બોલતા નગરના બાગની તરફ ચાલવા લાગ્યા એવું લાગી રહ્યું હતું કે માનો સુહૃદની આગ ઉપર પાણી વરસાવતી શાંતિસેના આગળ વધી રહી છે.

ભગવાનના શરણમાં મૃગાવતિ ઉપસ્થિત થઈ પ્રભુને વંદન કરીને ધર્મ ઉપદેશ સાંભળવા માટે એકબાજુ આશન પર બેઠી ગઈ. અંડપ્રયોતન પણ ભગવાનનો ઉપદેશ સાંભળવા મા' ત્યાં આવ્યો હતો.

ભગવાને ધર્મદેશના નો પ્રારંભ કર્યો—મનુષ્યનું જીવન વહેતી નદીના પાણી સમાન અંચલ એટલે કે અસ્થિર છે. ધન, યૌવન, શક્તિ એટલે કે સંપત્તિ બધું જ ક્ષણિક છે મનુષ્યની કામના અને ભોગેચ્છા (ભોગવવાની ઇચ્છા) થી રેડેલ અગ્નિ જેમ વધતી જ જાય છે. ભોગ ભોગવવાથી તૃપ્તિ નથી મળતી પરંતુ સંયમથી જ તૃપ્તિનો અનુભવ થાય છે. સંયમ, તપ એટલે કે ત્યાગથી જ જીવનમાં સુખ શાંતિ એટલે કે આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે, વાસનાના ચક્રમાં ફસાયેલો જીવ હંમેશા દુર્ગતિમાં ભટકતો રહે છે.

[ક્રમશઃ]

રાજપ્રસાદી

(૮૮) દુઃખનો અભાવ કરવા સર્વ જીવ હચે છે. દુઃખનો આત્મિક અભાવ કેમ થાય ? તે જણાવાથી દુઃખ ઉત્પન્ન થાય તે માર્ગને દુઃખથી મુકાવાનો જીવ ઉપાય સમજે છે જન્મ-જરા-મરણ સુખપણે દુઃખ છે. તેનું બીજું નામ કર્મ છે, અથવા આ પ્રમાણે પાંચ કારણ છે ૧ મિથ્યાત્વ, ૨ અવિરતી, ૩ પ્રમાદ ૪ કપાય, ૫ યોગ. પહેલા કારણનો અભાવ થયે. બીજાનો અભાવ, પછી ત્રીજાનો અભાવ, પછી ચોથાનો અને છેવટે પાંચમાં કારણનો એમ અભાવ ધવાનો ક્રમ છે. મિથ્યાત્વ સુખ્ય મોહ છે અવિરતી ગૌણ મોહ છે. પ્રમાદ અને કપાય અવિરતીમાં અંતર્જાતી શકે છે યોગ સહચારી પણે ઉત્પન્ન થાય છે ચારે વ્યતિત થયા પછી પણ પૂર્વ હેતુથી યોગ હોઈ શકે.

(૮૯) હે મુનિઓ ! જ્યાં સુધી કેવળ સમવસ્થાન રૂપ સહજસ્થિતિ સ્વાભાવિક ન થાય ત્યાં સુધી તમે ધ્યાન અને સ્વાધ્યાયમાં લીન રહો. જીવ કેવળ સ્વાભાવિક સ્થિતિમાં સ્થિત થાય ત્યાં કંઈ કરવાનું રહ્યું નથી જ્યાં જીવતાં પરિણામ વર્ધમાન, હ્રીપમાન થયા કરે છે, ત્યાં ધ્યાન કરવું છે અર્થાત ધ્યાન લીન પણે સર્વ બાહ્ય દ્રવ્યતા પરિચયથી વિરામ પામી નિજસ્વરૂપના લક્ષમાં રહેવું ઉચિત છે. ઉદયના ધક્કાથી તે ધ્યાન જ્યારે છુટી જાય, ત્યારે ત્યારે તેનું અનુસંધાન ગ્રાણી ત્વરાથી કરવું, વચ્ચેના અવકાશમાં સ્વાધ્યાયમાં લીનતા કરવી સર્વ પર દ્રવ્યમાં એક સમય પણ ઉપયોગ સંગ ન પામે એવી દશાને જીવ બાજે ત્યારે કેવળ જ્ઞાન ઉત્પન્ન થાય એકાંત આત્મવૃત્તિ, એકાંત આત્મા, કેવળ એક આત્મા, કેવળ એક આત્માજ, કેવળ મામ આત્મા કેવળ મામ આત્માજ, શુદ્ધાત્માજ, નિર્વિઠ્ઠપ શબ્દાનિત સહન સ્વરૂપ આત્માજ.

(૯૦) અહો ! આ દેહની રચના ! અહો ચેતન ! અહો ! તેનું સામર્થ્ય ! અહો ! જ્ઞાની ! અહો ! તેની ગર્વપણા ! અહો ! તેમનું ધ્યાન ! અહો ! તેમની સમાધિ ! અહો ! તેમનો સંયમ ! અહો ! તેમનો અપ્રમત્ત ભાવ ! અહો ! તેમની પરમ જાગૃતિ ! અહો ! તેમનો વિતરાગ સ્વભાવ ! અહો ! તેમનું નિરાવણ જ્ઞાન ! અહો ! તેમના યોગની શાંતિ ! અહો ! તેમના વચનાદિ યોગનો ઉદય ! હે આત્મા ! આ બધું તને સુપ્રતિત થયું છતાં પ્રમત્ત ભાવ કેમ ? મંદ પ્રયત્ન કેમ ? જઘન્ય મંદ જાગૃતિ કેમ ? શિથિલતા કેમ ? મુંઝવણ કેમ ? અતરાયનો હેતુ શો ? અપ્રમત્તથા ! અપ્રમત્તથા ! પરમ જાગૃત સ્વભાવ બજ ! પરમ જાગૃત સ્વભાવ બજ !

(૯૧) તીવ્ર વૈરાગ્ય, પરમ આજ્ઞવ, બાહ્યાભ્યાંતર ત્યાગ, આહારનો જય, આસનનો જય, નિદ્રાનો જય, યોગનો જય, આરંભ પરિગ્રહ વિરતિ, બ્રહ્મચર્ય પ્રત્યે પ્રતિ નિવાસ એકાંત વાસ, અષ્ટાંગ યોગ, સર્વજ્ઞધ્યાન, આત્મ ઇહા, આત્માપ યોગ, મૂળ આત્માપ યોગ, અપ્રમત્ત ઉપયોગ, કેવળ ઉપયોગ, કેવળ આત્મા અચિંત્ય સિદ્ધ સ્વરૂપ.

卐—(૧૦)—卐

- (૯૨) એવંભૂત દ્રષ્ટિથી ઝગ્નુ સૂત્ર સ્થિતિ કર.
 ઝગ્નુ સૂત્ર દ્રષ્ટિ એવંભૂત સ્થિતિ કર.
 નૌગમ દ્રષ્ટિથી એવંભૂત પ્રાપ્તિ કર
 એવંભૂત દ્રષ્ટિથી નૌગમ વિશુદ્ધ કર.
 સંઘહ દ્રષ્ટિથી એવંભૂત થા.
 એવંભૂત દ્રષ્ટિથી સંઘહ વિશુદ્ધ કર.
 વ્યવહાર દ્રષ્ટિથી એવંભૂત પ્રત્યેગ.
 એવંભૂત દ્રષ્ટિથી વ્યવહાર વિનિવૃત્ત કર.
 શબ્દ દ્રષ્ટિથી એવંભૂત પ્રત્યેગ.
 એવંભૂત દ્રષ્ટિથી શબ્દ વિવિકલપ કર.
 સમભિરૂઢ દ્રષ્ટિથી એવંભૂત અવલોક.
 એવંભૂત દ્રષ્ટિથી સમભિરૂઢ સ્થિતિ કર.
 એવંભૂત દ્રષ્ટિથી એવંભૂત થા
 એવંભૂત સ્થિતિથી એવંભૂત દ્રષ્ટિ અભાવ.

ૐ શાંતિ : શાંતિ : શાંતિ :

(૯૩) હું અસંગ શુદ્ધ ચેતન છું, વચનાતિત નિર્વિકલ્પ એકાંત શુદ્ધ અનુભવ સ્વરૂપ છું. હું પરમ શુદ્ધ અખંડ ચિદ્રધાતુ છું અચિદ્રધાતુના સંયોગ રસને આ આભાસ તો ભુલ્યો! આશ્ચર્યવત આશ્ચર્યવત ઘટના છે કંઈ પણ અન્ય વિકલ્પનો અવકાશ નથી. સ્થિતી પણ એમ જ છે

(૯૪) હે કામ! હે માન! હે સંગ ઉદય! હે વચન વર્ણના! હે મોહ? હે મોહ દયા! હે શિથિલતા? તમે શા માટે અંતરાય કરો છો? પરમ અશ્વઘ્ન કરીને હવે અનુકુળ થાઓ? અનુકુળ? થાઓ?

(૯૫) હે સર્વોત્કૃષ્ટ સુખના હેતુભૂત સમ્યગ્ દર્શન? તને અત્યંત ભક્તિથી નમસ્કાર હો. આ અનાદિ અનંત સંસારમાં અનંત અનંત જીવો તારા આશ્રય વિના અનંત અનંત દુઃખને અનુભવે છે. તારા પરમાનુઘ્નથી સ્વસ્વરૂપમાં ફેલી થઈ, પરમ વિતરાગ સ્વભાવ પ્રત્યે પરમ નિશ્ચય આભ્યો રૂત્ય રૂત્ય ધવાનો માર્ગઘ્ન થયો. હે જિન વિતરાગ તમને અત્યંત ભક્તિથી નમસ્કાર કરું છું તમે આ પામર પ્રત્યે અનંત અનંત ઉપકાર કર્યો છે.

(૯૬) ૐ નમઃ સર્વજ્ઞ-જિન-વિતરાગ-સર્વજ્ઞ છે રાગ દ્રેષને. આત્યંતિક ક્ષય થઈ શકે છે, જ્ઞાનને પ્રતિબંધક રાગ દ્રેષ છે જ્ઞાન જીવનો સ્વત્વભૂત ધર્મ છે. જીવ એક

૧૧]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

અખંડ સંપૂર્ણ દ્રવ્ય હોવાથી તેનું જ્ઞાન સામર્થ્ય સંપૂર્ણ છે. સર્વજ્ઞ પદ વારંવાર શ્રવણ કરવા યોગ્ય, વાંચવા યોગ્ય, વિચાર કરવા યોગ્ય, લક્ષ કરવા યોગ્ય અને સ્વાતુભવે સિદ્ધ કરવા યોગ્ય છે.

(૬૭) સર્વ જીવ સુખને ઇચ્છે છે, દુઃખ સર્વને અપ્રિય છે. દુઃખથી મુક્ત થવા સર્વ જીવ ઇચ્છે છે. વાસ્તવિક તેનું સ્વરૂપ ન સમજાવાથી તે દુઃખ મટતું નથી. તે દુઃખના આત્મતિક અભાવનું મય મોક્ષ કહીએ છીએ અત્યંત વિતરાગ થયા વિના આત્મતિક મોક્ષ હોય નહિ. સમ્યક્ જ્ઞાન વિના વીતરાગ થઈ શકાય નહિ. સમ્યક્ દર્શન વિના જ્ઞાન અસમ્યક્ કહેવાય છે. વસ્તુની જે સ્વભાવે સ્થિતિથી, તે સ્વભાવે તે વસ્તુની સ્થિતિ ગમભવી તેને સમ્યક્ જ્ઞાન કહીએ છીએ.

(૬૮) સમ્યક્ દર્શનથી પ્રતીત થયેલ આત્મભાવે વર્તવું તે આરિત્ર છે, એ ત્રણેની એકતાથી મોક્ષ થાય. જીવ સ્વભાવિક છે, પરમાણું સ્વાભાવિક છે. જીવ અનંત છે પરમાણું અનંત છે. જીવ અને પુદ્ગળનો સંયોગ અનાદિ છે. જ્યાં સુધી જીવને પુદ્ગળ સંબંધ છે ત્યાં સુધી સંકર્મ જીવ કહેવાય ભાવ કર્મનો કર્તા જીવ છે. ભાવ કર્મનું બીજું નામ વિભાવ કહેવાય છે. ભાવ કર્મના હેતુથી જીવ પુદ્ગળ ગ્રહે છે તેથી તેજ આદિ શરીર અને ઔધરિકાદિ શરીરનો યોગ છે. ભવકર્મથી વિમુખ થાય તો નિજભાવ પરિણામી થાય. સમ્યક્ દર્શન વિના વાસ્તવિકપણે જીવ ભાવકર્મથી વિમુખ ન થઈ શકે સમ્યક્ દર્શન થવાનો મુખ્ય હેતુ જિન વચનથી તત્વાર્થ પ્રતિતી થવી તે છે.

(૬૯) હું કેવળ શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ, સહન નિજ અનુભવ સ્વરૂપ છું. વ્યવહાર દૃષ્ટિથી માત્ર આ વચનનો વક્તા છું પરમાર્થથી તો માત્ર તે વચનથી વ્યંજિત મૂળ અર્પણ છું. તમારાથી જગત સિદ્ધ છે, અસિદ્ધ છે, સિદ્ધા સિદ્ધ છે? સિન્ન અસિન્ન, સિન્ના બિન્ન, એવો અવકાશ સ્વરૂપમાં નથી વ્યવહાર દૃષ્ટિથી તેનું નિરૂપણ કરીએ છીએ જગત મારા વિષે ભાસ્યમાન હોવાથી અસિન્ન છે, પણ જગત જગત સ્વરૂપે છે. હું સ્વસ્વરૂપે છું, તેથી જગત મારાથી કેવળ બિન્ન છે. તે બંને દૃષ્ટિથી જગત મારાથી સિન્નાસિન્ન છે.

(૧૦૦) કેવળ જ્ઞાન એક જ્ઞાન સર્વ અન્ય ભાવના સંસર્ગ રહિત એકાંત શુદ્ધ જ્ઞાન સર્વ દ્રવ્ય ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવનું સર્વ પ્રકારથી એક સમયે જ્ઞાન તે કેવળ જ્ઞાનનું અમે ધ્યાન કરીએ છીએ; નિજસ્વભાવરૂપ છે, સ્વતત્વ ભૂત છે, નિશ્ચરણ છે, અભેદ છે. નિર્વિકલ્પ છે સર્વ ભાવનું ઉત્કૃત પ્રકાશક છે.

(૧૦૧) હું કેવળ જ્ઞાન સ્વરૂપ છું, એમ સમ્યક્ પ્રતિત થાય છે, તેમ થવાના હેતુઓ સુપ્રતિત છે. સર્વ ઇન્દ્રિયોએ સંયમ કરી, સર્વ પર દ્રવ્યથી નિજ સ્વરૂપ વ્યાવૃત્ત કરી, યોગને અચળ કરી, ઉપયોગથી ઉપયોગની એકતા કરવાથી કેવળજ્ઞાન થાય.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

૧૩

(૧૦૨) આકાશ વાણી તપ કરો-તપ કરો શુદ્ધ ચૈતન્યનું ધ્યાન ધરો, શુદ્ધ ચૈતન્યનું ધ્યાન ધરો, હું એક છું, અસંગ છું, સર્વ પરલાવધી સુકૃત છું અસંખ્યાત પ્રદેશાત્મક નિઃસ્વગાહના પ્રમાણુ છું, અજન્મ અજર અમર શાશ્વત છું. સ્વપર્યાય પરિણામી સમયાત્મક છું શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ માત્ર નિર્વિકલ્પ દૃષ્ટા છું.

(૧૦૩) સર્વ પરભાવ અને વિભાવધી વ્યાવૃત્ત, નિઃસ્વભાવના ભાન સહિત, અવધનવત્ વિદેહિવત્ જિન કદપીવત્ વિચરતા પુરુષ ભગવાનના સ્વરૂપનું ધ્યાન કરીએ છીએ

(૧૦૪) સર્વ ચારિત્ર વશિભુત કરવાને માટે, સર્વ પ્રમાદ ટાળવાને માટે, આત્મામાં અખડગુણ રહેવાને માટે, મોક્ષ સંભધી સર્વ પ્રકારના સાધનના જય અર્થે 'પ્રહ્લાયથ' અદ્ભુત અનુપમ સહાયકારી છે. અથવા મૂળભુત છે.

(૧૦૫) અહો! સર્વોત્કૃષ્ટ શાંત રસમય સત્યાર્થે અહો! તે સર્વોત્કૃષ્ટ શાંત રસપ્રધાન માર્ગના મૂળ સર્વજ્ઞ દેવ અહો! તે સર્વોત્કૃષ્ટ શાંત રસ હુપ્રતીત કરાવ્યો એવા પરમ કૃપાળુ સદૃશુરુ દેવ આ વિશ્વમાં સર્વકાળ તમે જયવંત વર્તો-જયવંત વર્તો.

(૧૦૬) વિશ્વ અનાદિ છે, આકાશ સર્વ વ્યાપક છે, તેમાં લોક રહ્યો છે, જડ ચૈતનાત્મક સંપૂર્ણ ભરપુર લોક છે ધર્મ-અધર્મ આકાશ-કાળ અને પુદ્ગલ એ જડ દ્રવ્ય છે જીવ દ્રવ્ય ચૈતન્ય છે ધર્મ અધર્મ આકાશ કાળ એ ચાર અમૂર્ત દ્રવ્ય છે વસ્તુતાએ કાળ ઔપચારિક દ્રવ્ય છે. ધર્મ અધર્મ આકાશ એકેક દ્રવ્ય છે કાળ પુદ્ગલ અને જીવ અનંત દ્રવ્ય છે;

(૧૦૭) સર્વ વિકલ્પનો તર્કનો ત્યાગ કરીને, મનનો-ચચનનો-કાયાનો-ઇન્દ્રિયનો આહારનો-નિદ્રાનો જય કરીને નિર્વિકલ્પપણે અંતર્યુષ વૃત્તિ કરી આત્મધ્યાન કરવું. માત્ર અનાયાસ અનુભવ સ્વરૂપમાં હીનતા થવા દેવી. બીજી ચિતવના ન કરવી. જે જે તર્કો દિ ઉડે તે નહીં લાંબાવના ઉપશમાવી દેવા

(૧૦૮) પરમ સુખ સ્વરૂપ, પરમોત્કૃષ્ટ શાંત, શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ સમાધિને સર્વ કાળને માટે પામ્યા તે ભગવંતને નમસ્કાર! તે પદમાં નિરંતર લક્ષરૂપ પ્રવાહ છે જેનો તે સત્પુરુષોને નમસ્કાર! સર્વથી સર્વ પ્રકારે હું સિન્ન છું એક કેવળ શુદ્ધ ચૈતન્ય સ્વરૂપ, પરમોત્કૃષ્ટ અચિંત્ય સુખ સ્વરૂપ માત્ર એકાંત શુદ્ધ અનુભવરૂપ હું છું ત્યાં વિશ્લેષ શો! વિકલ્પ શો! ભય શો! ખેડ શો! ખીજી અવસ્થા શી? હું માત્ર નિર્વિકલ્પ શુદ્ધ શુદ્ધ પ્રકૃત શુદ્ધ પરમ શાંત ચૈતન્ય છું. હું માત્ર નિર્વિકલ્પ છું હું નિઃસ્વરૂપમય ઉપયોગ કરું છું તન્મય પાઉં છું.

ૐ શુદ્ધ નિર્વિકલ્પ ચૈતન્ય

(સંપૂર્ણ)

શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

લેખક : શરણાર્થી

“વેતાઠય પર્વતની તળેટીમાં સિંહપુર નગરનો સ્વામી સિંહસ્થ નામે રાજા છે. તેને બાંધીને મારી આગળ હાજર કરો. તેને જીતનારને મારી પુત્રી જીવયશા અને તેની ઇચ્છા હશે. તેવું એક નગર આપીશ.”

વસુદેવ અને કંસે લશ્કર સહીત સમુદ્રવિજયની આજ્ઞાથી લડાઈ કરીને તેને યુદ્ધમાં બાંધીને સમુદ્રવિજય પાસે હાજર કર્યા તેઓ તેમનો જરાસંઘ પાસે લઈ ગયા. જરાસંઘે પોતાના વચનાનુસારે કંસને જીવયશા પરણાવી. અને તેની મરજી મુજબ મથુરા નગરી તેને આપી કંસે જરાસંઘની મદદથી મથુરામાં આવીને પિતાનું રાજ્ય કયું કબજે કરીને તેને પાંજરામાં પૂર્યો.

વસુદેવ પણ પરદેશમાં જઈને અનેક પ્રકારની કળા કૌશલ્ય વડે કરીને વિદ્યાધર વગેરેની બહોતેર હજાર સ્ત્રીઓને પરણ્યા.

સંસાર સુખ ભોગવતાં કેટલાક કાળ વહી ગયા પછી અનુક્રમે વસુદેવને રાંકિણી પ્રિયાયત્રી હાથી, ચંદ્ર અને સમુદ્ર એ માર સ્વપ્ન સુચિત બળભદ્ર પુત્રનો જન્મ થયો. તેનું રામ નામ એવું પાડયું. બારસો વર્ષના આયુષ્યવાનો અને દશ ધનુષ્ય પ્રમાણ શરીરવાળા એવા તેમનું સમાન કાંતિવડે કરીને શોભવા લાગ્યા.

કેટલાક સમય પછી વાસુદેવને દેવકી રાણી યત્રી છ પુત્રો ઉત્પન્ન થયા. તે વચન પ્રમાણે કંસને સ્વાધીન કર્યા સાતમા ગર્ભ સમયે દેવકીજીને મધ્ય રાત્રીને અંત સિંહ, સમુદ્ર, ગજવિમાન દેવજઅગ્નિ અને પદમ સરોવર એવા કૃષ્ણપર્ણવાળો અને હજાર વર્ષના આયુષ્યવાળો મહાપરાક્રમી પુત્રનો જન્મ થતાં જ દેવકીજીના કહેવાથી વસુદેવે તે બાળપુત્રને ગોકુળમાં લઈ જઈ પોતાના મિત્ર નંદને ઘેર ઉછેરવા તે સોંપ્યો.

અનુક્રમે અગીયાર વર્ષ વીતી ગયા ત્યારે કૃષ્ણે કંસને મારીને પ્રસિદ્ધી મેળવી, યાદવપતિ સમુદ્રવિજયે મથુરાનું રાજ્ય ભીષ્મસેનને આપ્યું અને પોતે શૌર્યપુરમાં રાજ્ય કરવા લાગ્યા.

કંસના મરણના સમાચાર સાંભળીને અર્ધ ભારતીય અધિપતિ જરાસંઘ ગુસ્સે થયો અને એ રામકૃષ્ણને પોતાને હવાલે કરવાનો સમુદ્રવિજયને હુકમ કર્યો પણ એ હુકમનો સમુદ્રવિજયે અમલ કર્યો નહિ. તેથી રાજા સમુદ્રવિજયને મગધેશ્વર સાથે વેર થયું રાજા સમુદ્રવિજયથી શિવાદેવી પત્નીએ ઉત્તમ ગર્ભ ધારણ કર્યો અને હાથી, વૃષભ, કેસરીસિંહ, લક્ષ્મી કુલની માળ, ચંદ્ર સૂર્ય, દેવજ, મુળશ, પદ્મ સરોવર વિમાન સમુદ્ર રત્નપુષ્પ અને અગ્નિએ આઠ નહા સ્વપ્નનો જોયા, અનુક્રમે ગર્ભ સ્થીતિ પૂર્ણ થયેલ તે એક હજાર વર્ષના આયુષ્યવાળા, શ્યામ વર્ણપદ્મ દશ ધનુષ્ય જેવું દેહ પ્રમાણ છે. એવા શબ્દ લાંછન ધદ પુત્રને જન્મ આપ્યા તેનું અરિષ્ટ નેત્ર નામે સ્થાપન કયું. અને અરિષ્ટનેત્રના જન્મથી સર્વત્ર આનંદ ઉત્પાદ અને ધારા પ્રસર્યો (કંમલા)

વિશ્વમાન્ય ધર્મ

સમય વિનાશું ખોલવું,
એ નિજભાન ઉન્માદ;
સમય આવે ઉચ્ચારણું,
જગ અનુભવ સન્માન.

૨૫૫

શેક પેટ ને વેડ તણ,
ગરજ પડે હાચાર;
માન પાન આવકારમાં,
વિનય વિવેકાચાર.

૨૫૬

સ્વછેપકાર જો આવડે,
પર ઉપકાર સુખાણ;
વહે પ્રવાહ ઉદયો જગે,
ભરવા અપજશ ખાણ.

૨૫૭

અહંપણું ઉત્કૃષ્ટ છે,
મારા પણું છે દુઃખ;
હું મારું લેગાવસે,
અહંપણું છે વિસુખ.

૨૫૮

માગે મળે નવ આખર,
વણ માગે ઢમઢોલ;
ગાંઠે નીતી આખર,
એ છે જગ અણમોલ.

૨૫૯

શું જ્ઞાનદાન સોંધું થયું ?
મોંધું અન્ન-ધનદાન;
ભવ ભાણા ભુખ એક પણ,
સમજે 'ચતુર' સુખાણ.

૨૬૦

લેખક : શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ

ભાંગે ભુખ ગણતર થકી,
ભણે ન ભાંગે ભૂખ;
ઉદ્ધમ વિણ મમતા ઘણી,
એ ભણતર ભુખ દુઃખ.

૨૬૧

ખેતી કળા ને હુન્નરો,
આર્થિકતા તણ સૂત,
અપાર વ્યય છે જોડનો;
વ્યાપાર મંગળ મૂત.

૨૬૨

દેશેત્પતિ જો જાળવે,
જવાદે ન વિદેશ;
ગરેબુલામિ ન દેશમાં,
સ્વરાજ ભુખ હંમેશ.

૨૬૩

ખાય છુણ કરી ધાન્યને,
ગરીબ કે શ્રીમંત;
કાઢે દોષ નસીબ દુઃખ,
ઉદ્ધમ વીણ હીંમત.

૨૬૪

ખાય ધાન્ય કરી છુણને,
ગરીબ કે શ્રીમંત;
આર્થિક સુખ જીવન વધે,
નસીબ વીણ હીંમત.

૨૬૫

ટીપે ભરાય સરોવર,
સઘળા જગના કૃત્ય;
સુકાય સરોવર અંજલિ,
સઘળા જગના નૃત્ય.

૨૬૬

(કેમશઃ)

Reg G B.V-37

“શ્રી સીમંધર”

શ્રી સીમંધર સ્વામિ જંબુદ્વીપના મધ્ય ભાગે રહેલા મેર પર્વતથી પૂર્વ દિશામાં આવેલ પૂર્વ ત્રિદેહ ક્ષેત્રના ઉત્તર ખાણના પૂર્વ વિકાગના મહાવિદેહ ક્ષેત્રના વિકાગરૂપ અત્રીશ વિજયોમાં આઠમી વિજય પુષ્કલાવતિની રાજધાની પુંડરીકાણી નગરીના ત્રિયાંસ રાજના સત્યસરાણીના ૧૦૦૮ લક્ષણો યુક્ત કુંથુનાથ અને અરનાથના વચગાળામાં શ્રી સીમંધર પરમાત્માનો જન્મ ૫૦૦ ધનુષ્યની ઉંચાઈ જન્મ રાશી ધન જન્મ નક્ષત્ર ઉત્તરાષાઢામાં રૂક્મીણી રાણી વૃષભ લંછન ૨૦ માં મુનિસુવ્રત સ્વામિ અને નમિનાથના આંતરે શ્રી રામચંદ્રજી ભગવાનના જન્મ પહેલા શ્રી સીમંધર પ્રજાની દીક્ષા શ્રી સીમંધર પ્રજાના શાશનમાં ૮ માસનો તપ (મર્યાદા) એક અવાજ (સો કોડ) મુનિવરો ૧૦ (દશ) લાખ કેવલ જ્ઞાની ૮૪ લાખ પૂર્વતું આયુષ્ય. આવતી ચોવીસીના સાતમા અને આઠમાં ભગવંતના વચગાળામાં મોક્ષે જશે. ૮૪ ગણધરો એકદોષી સાર્વભૌમ શ્રાવણ વદ-૧ સ્યવન કલ્યાણુક વૈશાખ વદ-૧૦ ના જન્મ કલ્યાણુક કંચનવર્ણ કાયા.

૮૩ લાખ પૂર્વ રાજ્યપાણ્યું. ફાગણ સુદિ-૩ દીક્ષા કલ્યાણુક ૧ લાખ પૂર્વનો દીક્ષા સમય ૧ હજાર વર્ષ કેવળી ચૈત્ર સુદિ-૧૩ ના કેવળ જ્ઞાન-૬૦૦ કોડ આવદો ૬૦૦ કોડ શ્રાવિકા શ્રાવણ સુદ-૩ ના નિર્વાણ કલ્યાણુક શ્રી સીમંધર પરમાત્માને વંદણા હો.

શ શ્લોકાર—મુનિચરણવિજયજી

પ્રકાશક : જ્ઞાતિભાલ મગનલાલ શાહ, શ્રી જોન ધર્મ પ્રસારક સમાજ-ભાવનગર
મુદ્રક : કલેચંદ્ર યોગીદાસ ગાંધી, શ્રી અશ્વોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ-ભાવનગર